

A la Lliga Regionalista

Proclamació de candidats

Gran entusiasme

Les dues notes del dia

La candidatura

La mateixa favorable impressió que causaren els noms dels candidats de la Lliga a n'el nombrós públic que escoltava a n'el Ventosa al proclamarlos, s'es produïa en les masses dels barcelonins que se n'havien enterat. La candidatura ja no podia obtenir una major garantia de triomf, com a candidatura de la Lliga Regionalista. En el conjunt dels diversos matissos de cada n'el troba la història plena i esponsorosa de la Lliga, en tots els moments de la seva actuació política, fent sempre via amunt cap a l'ideal definitiu de l'Autonomia catalana.

Tots els catalanistes s'havien sentit dignament, brillantment representats en aquesta candidatura, perfecte símbol de les aspiracions del més pur nacionalisme. Tots els barcelonins s'havien quedat astorats davant l'acoblament de persones tan altes dins la nostra col·lectivitat. Ja no's pot oferir al cos electoral una candidatura tan representativa com la de la Lliga. Cap partit polític podrà superarla en caràcter, en història, en fets, en promeses per l'esdevenir, tal com se'l sent.

Nosaltres estem absolutament segurs de que si's electors vossos ab una completa llibertat, deslliats de tot compromís partidista, promptes a manifestar el seu entusiasme, la candidatura de la Lliga sortirà de les urnes triomfant per molt de gent de tota altra.

Aquesta impressió falaguera es la que ha causada a Barcelona la designació dels candidats regionalistes.

Meeting electoral

El meeting

Y avuy, avuy al matí, a les onze, se veurà palpablement aquest efecte produït a n'els nostres amics a Barcelona tota. El teatre del Tivoli, per dies hores, agombolada, com altres vegades, la multitud entusiasta que hi anirà per saludar vibrants als homes que s'entreguen a la lluita ab generositat patriòtica.

El meeting d'avuy es el primer acte de la setmana de l'obra bullent electoral. Definitivament, comença la tasca de cada amic nostre, de cada bon català per propagar la candidatura que significa la persistència de l'ideal últim.

Y allà, a l'ampia sala del Tivoli, ens hi hem de trobar tots, companys de sempre. Hem d'anarhi a ovacionar als homes directors constants del nostre saluador moviment; hem d'anarhi a rebre l'empenta estimuladora que'n porti al triomf remunerador del diuement pròxim.

Per tot hom es una satisfacció la candidatura de la Lliga; pels qui l'han feta, al veure son acort reatrat en l'elogi general, y pels qui l'hem de votar, convençuts de que es la millor, la més catalanista, la més respectable, la de major garantia per les aspiracions supremes de Barcelona, de tot Catalunya.

Aquesta plenitud de satisfacció y entusiasme hem d'anar a expressar avuy al gran meeting del Tivoli.

No hi manquem, companys. I per la nostra Ciutat estimada! I per la nostra Patria!

¡Tothom al meeting!

Els discursos de la Lliga

Veuauquí integratament els discursos pronunciats en l'acte de la presentació de la candidatura y publicats al·l' en extracte:

El Sr. Ventosa y Calvell

Amichs y consocios:
Poques paraules vos tinc de dir per a complir l'encarreg que m'ha fet la Junta Directiva de la Lliga Regionalista, de proclamar, en nom d'ella, la candidatura de diputats a Corts per Barcelona; poques paraules, perquè fora robars el temps que empleareu en sentir als senyors Abadal y Abadal.

El antecedent de la formació de la candidatura, tots vossaltres els coneixeu: rofollat davant de tota la ciutat de Barcelona; la invitació dirigida a la Lliga Regionalista, per medi d'una carta, d'agressió a la qual m'heu semblat de la concòrdia (Molt bé); carta, ab la invitació a la concòrdia, vinguda després d'una lluita desmoralitzada a la Econòmica d'Amichs del País (Molt bé), en la qual s'abolien tots els elements que semblaven ressorgir del antic caciquisme, trayen y aixecant, per senyera d'aquells respectes y sentiments religiosos que deyen defensar, a una al·lisme personalitat que devia estar molt per demunt

de tota lluita política (Aplaudiments); invitació y lluita que eren una nova edició de lo que havia ocorregut en anteriors eleccions, en que, ab pretext de defensar l'ordre de la ciutat, de defensar els sentiments de conservació social y els interessos de la religió, en que ab el pretext d'afixar una murala davant del avuy, de les idees demagògiques, s'havia donat la victòria—no parlo de coses problemàtiques y discutibles: els números canten—; s'havia donat la victòria, per medi de la presentació d'una candidatura que no tenia cap garantia d'èxit, a la mateixa candidatura republicana que s'heya combatut.

(Molt bé). No obstant, la Lliga Regionalista, ab tot y aquests precedents, atenta a n'aquest sentiment d'opinió de la ciutat de Barcelona, de la gent de bona fe de la ciutat de Barcelona, que creya que per medi d'una unió de tots els elements que proclamessin com base indispensable d'estabilitat social el desterrament de la violència y que posseïen per demunt de tot els interessos del dret y de la normalitat constituïda, se podia arribar a desterrar de Barcelona l'imperi del nou caciquisme ferrocissim, va accedir a contestar, en l'única forma que li era possible contestar: no rebutjant una conjunció, que la Lliga Regionalista no refusa ni esclou a ningú, que la Lliga Regionalista té gust en que tots els que participin d'aquesta mateixa sentimen estiguin al seu costat, per ajudarla; però posant l'única limit que'n imposaven les nostres conviccions y que'n imposava la necessitat mateixa d'anar a obtenir la victòria: l'única limit que consisteix en l'afirmació d'aquell substractum conjunt, d'aquell mínim d'afirmacions, que venen a constituir una solució definitivament adquirida per totes les forces catalanes, contingudes en el Programa del Tivoli.

(Molt bé). Que nosaltres podiem anar, en l'ordre del sacrifici, a tot: a sacrifici de persones, sacrifici d'amor propi, si n'haguéssim tingut, sacrifici de idees, de sentiments, de preferències particulars; però una cosa hi havia que no podíem sacrificar, que era lo que constituïa la característica mateixa de nostra existència política, que era l'afirmació de nostra personalitat y del nostre patriotisme. (Molt bé; aplaudiments.)

Per això es que varem posar com a base indispensable per a aquesta conjunció, per a que no fos una suma numèrica, sinó una afirmació comú que li dongués vida y li dongués ànim a la necessitat de que's reconeguessin y fos la base de tal conjunció l'afirmació d'aquells principis continguts en el Programa del Tivoli; y això'n hauria donat la satisfacció de que per obra de la Lliga Regionalista, aquells principis haguessin arribat a informar totes les forces polítiques de Catalunya. (Molt bé; aplaudiments.)

Però hem trobat ab la desagradable sorpresa de que tan forta devia ésser la repulsió que inspiraven aquells principis mínims del Programa del Tivoli, que ni tan sols per anar a la defensa de aquells als sentiments religiosos, per a les quals tot diu que de sacrifici, podien acceptar aquells principis del Programa mínim del Tivoli. (Aplaudiments.)

Y per això nosaltres no hem pogut acceptar; per això nosaltres ens veyem obligats a anar a n'aquesta lluita electoral, sols, ab les mateixes afirmacions que han vingut constituint fins ara la característica de la Lliga Regionalista; que nosaltres podem posar tots els mitjans lícits que estiguin a la nostra mà per aconseguir la victòria, però no podem anar a aconseguir aquesta victòria ab lo que seria una traïció a la patria; perquè allavors seria una deshonra per a la Lliga Regionalista; que nosaltres, en aquestes eleccions, podem guanyar

o perdre, però lo que no podem fer es el sacrifici de la nostra personalitat y del nostre patriotisme.

Ab aquests antecedents y ab aquest criteri, la Junta Directiva de la Lliga Regionalista ha anat a formar la candidatura de diputats a Corts per Barcelona. Està formada pels senyors

D. Raimon d'Abadal
D. Francesch Gambó
Sr. Marqués de Camps
D. Joseph Puig y Cadatalch
D. Narcís Verdaguier y Callis

(Llarga salva d'aplaudiments.)

Aquests aplaudiments que vossaltres els dediqueu a la demostració més clara de que la Lliga Regionalista ha encetat al formar la candidatura. (Molt bé.)

Dels noms que la constituïuen y la formen, jo no tinc de ferne l'elogi, perquè seria dirigiros una injúria, perquè seria suposar que vossaltres necessiteu aquest elogi per a convèncer-vos. (Molt bé.)

Representen allò que tots nosaltres estimem, com consubstancial en nosaltres mateixos. Tots son noms coneguts y que s'han distingit en les lluites que desde fa anys venim sostenint en l'avantguarda de les reivindicacions de Catalunya; tots ells constitueixen l'afirmació plena, no sols d'aquell Programa mínim, sinó de tot allò que nosaltres desitgem com a plenitud d'ideal per a nostre patriotisme. (Aplaudiments.)

Aquests noms al mateix temps constitueixen—no crech que ningú, ni als més enemics de la Lliga Regionalista, pugui discutir—la més ferma garantia per l'ordre social, per la pau de la ciutat, per el respecte a les crencies,

(Molt bé). Parlen per ells, no les seves paraules, no les seves afirmacions, sinó tots els seus actes, tota la seva vida y tota la seva història.

Jo espero que en aquesta candidatura el cos electoral de Barcelona hi veurà la continuació d'aquelles mateixes afirmacions nostres que a través de totes les eleccions ens ha portat a que'l nostre criteri fos l'informador de tots els moviments de la terra catalana; que'l cos electoral hi veurà la continuïtat de aquell mateix criteri que dins del problema català ha estat la base y sustentat de totes les accions polítiques que s'han realitzat per la conquesta de les nostres reivindicacions; que'l cos electoral hi veurà, al mateix temps, la garantia d'aquell ordre que no's pot basar únicament y exclusivament en la quietut material, sinó que's té de basar en que totes les coses se desenvolupin segons la llei del propi funcionament, ocupant totes el lloch que la normalitat els senyala. (Molt bé.)

Per això jo espero que ab aquesta candidatura el cos electoral de Barcelona afirmarà, per medi dels seus sufragis, lo que ha sigut la norma constant de la Lliga Regionalista: que votant per Catalunya, que votant per la pau de la ciutat, que votant pel manteniment del criteri evolutiu de la Lliga Regionalista per a la consecució d'aquella plenitud del ideal, respecte del qual cap de les demés agrupacions de Catalunya pot aventurar, afirmar lo que ha de ser principi reconegut per tots els partits, per totes les forces polítiques de Catalunya: que l'ordre, el veritable ordre, aquell que consisteix en que totes les coses ocupin el lloch adequat en la societat, no pot tenir lloch, no pot realitzar-se a Catalunya, sense que primer s'afirmi la existència de la personalitat del nostre poble; ab l'afirmació de nostra voluntat, ferma, decidida, inalterable, de conquerir, de obtenir, el seu reconeixement en l'ordre de la legalitat. (Llarga salva d'aplaudiments que se converteixen en ovació.)

El Sr. Cambó

(Alzarse es ovacionat).
Com amichs:
Ara arribar de La Bisbal, abont tota, a les esqueres coaligades combatent la nova candidatura, no presentant davant meu un candidat d'esquerra, sinó presentant davant meu un candidat que ell mateix diu que no es polític; en qual districte ab el nom d'un poble jo he comès el terrible acat de voler arrebar a la esquerra un districte que per voluntat dels seus ciutadans es d'esquerra, refugien el que això ho de termini el cos electoral y volen que la candidatura de La Bisbal jo us anchi de dir aquí, per endevant, ab tota franquesa, que sense dubtar un sol moment, renunciaria l'altíssim honor que significaria el portar la representació de Barcelona per a quedar-me ab la representació de La Bisbal. (Aplaudiments.)

Y optaria per La Bisbal y faria el sacrifici de renunciar la honra altíssima de portar la representació de la ciutat de Barcelona per una riuó capitalista; una riuó que no us cregueu que sigui la conquesta d'un districte per la Lliga Regionalista, no us cregueu que sigui un premi a la lleialtat d'aquells companys que's baten com lleons en la defensa de la nova candidatura en aquella terra empordanesa; es per una altra riuó la que jo us deig que podria faltar y aquesta riuó es la riuó primordial que ha determinat el que un dia jo acceptés la presentació de la nova candidatura per La Bisbal.

En les Corts pròximes s'haurà de tractar dels interessos econòmics de Catalunya; en les Corts pròximes s'haurà de tractar de votar tractats de comerç que poden fer la nostra misèria; y en el districte de La Bisbal, en aquell recó de la terra catalana, existeix una producció y una indústria que durant molt temps ha estat en pugna ab el comerç de la indústria manufacturera catalana; hi ha hagut y avuy encara hi ha qui intenta mantenir aquest estat de hostilitat; y si conseguissin els enemics de la riquesa de Catalunya que devant de la immenès dels tractats de comerç l'úessin el tap de suru contral fus y el tap de suru tel·ler, que hi hagués una indústria catalana contra una altra indústria catalana, probablement les dues sortirien satisfades. Jo he acceptat la representació del districte y a la representació d'aquell districte y a la representació de Barcelona, perquè se que'l interessos de Barcelona sempre estarien defensats, fossin els qui fossin els qui fossin els diputats de la nostra ciutat, perquè serien defensats pels demés diputats de Catalunya, que sempre se considerarien diputats de Barcelona (Molt bé; però se que si renunciés a la representació del districte de La Bisbal, aquells interessos podrien sentir-se d'aquell districte quedarien desatèsos y se farien servir, no ab ganes de protegirlos, sinó ab ganes de causar una ferida de mort al conjunt de la indústria catalana, com argument de discor-

dia, com a fet de contraposició entre'l interessos conjunts de Catalunya, que tots s'han de presentar units y agermanats per a que en els moments crítics que para la riquesa del nostre poble se presenten tots plegats sortint triomfants. (Grans aplaudiments.)

Y ara, feta aquesta declaració, parlem d'un moment del caràcter de la lluita electoral que tan aprop tenim. Y al recordarho, jo no'm sé abstenir de comparar els moments d'ara ab lo que passava a Catalunya fa ben poch més de tres anys. Recordau que fa tres anys a Catalunya tota la terra se arborava en entusiasme patriòtic; recordau que de Barcelona al recó més apartat de Catalunya bullia la opinió del nostre poble al escalf d'una campanya electoral, y en aquella campanya electoral, ho recordeu bé tots, no's parlava més que de Catalunya, no's parlava més que de l'afirmació dels drets de la nostra terra, no's parlava més que de la necessitat de obtenir el reconeixement de la personalitat y la vindicació de la nostra terra. Recordau que la característica d'aquelles eleccions era que calaven les veus de discòrdia y única-ment les veus de harmonia y amor entre'l catalans se feyen sentir; que les banderes de partit se abaixaven, però aixecar tots junts la bandera de la terra catalana.

Y avuy, mireuho tots y veurem que passa una cosa ben contraria. Avuy, mireuho tots y veurem que aquella afirmació de la personalitat catalana va esvaint en la campanya electoral; veureu ben bé que les afirmacions del diu avuy reapareixen, que les banderes de partit tornen a aixecarse soles, o s'aixecuen companyades de la bandera de la terra, però's tremola ab més vives la bandera de partit que la bandera catalana. Y això es ben trist per a la nostra terra, companys que m'escolteu.

Devant de les eleccions d'ara, l'espectacle de Catalunya va impressionar profundament a Espanya. Es veu que l'esperit de Solidaritat hi ha mort; lo que ha mort ha sigut la fe en l'acció parlamentària. En molts districtes les discòrdies de la Solidaritat han produït un desengany a n'els qui no tenen un patriotisme extraordinariament intens, a n'els qui no son temperaments optimistes, els quals han rebut la impressió de que ha fracassat l'esforç de les eleccions dimes, que no val la pena de fer-ne més. Però, que jo us deig que l'esforç de les eleccions dimes no s'havia obtingut, per les discòrdies interiors en la conjunció de Solidaritat Catalana, tots els resultats que'l nostre poble en aquell moviment hi havia xifrat, no valia la pena d'exposar-se ab el governador civil, ni exposar-se a tenir un disgust y de negar un favor a un que li demanava que votés de determinada manera; encic això no tracionava absolutament les seves conviccions, que no feya més que declarar la tristesa que li havia produït el nostre fracàs, que no feya més que declarar el pesimisme davant d'una lluita electoral en que tornaven a aparèixer els partits en primer terme y en el que quedava molt arrelada en el conjunt de Catalunya l'afirmació de la personalitat catalana.

Jo voldria que d'aquest factor del pesimisme, que serà la base del triomf de bastants dels candidats encasellats a Catalunya, se'n fes ben bé càrrec el govern que avuy regira els assumptes d'Espanya y li donés força y dignitat. Crec que's farien càrrec el senyor Canalejas de que'l fet de que surtin diputats ministerials a Catalunya no vol dir que'l català hagi deixat d'estimar a la seva terra; no vol dir que pot prescindir absolutament de la resolució del problema plantejat a Catalunya; no vol dir que'l català esdeguen disposats a deixarnos ofendres, a deixarnos sacrificar, a deixarnos ferir en lo que més estimem tots nosaltres: en nostra personalitat col·lectiva.

Es ben al contrari. Jo crech que el problema català va agravant a mida que vagi essent si un dia ho es encara més que avuy, que vagi essent més intensa l'acció del encasellat oficial a Catalunya; perquè les eleccions de aquestes districtes son eleccions de pesimisme y son eleccions d'hipocresia. El mateix català, l'amor dels catalans a Catalunya, que per desgracia no hem pogut mantenir en una ació normal, pacífica, fecundant, de resultats positius, subsisteix per esclatar en moviment de protesta, de revolta y de perturbació.

May el problema català hagi sigut tan poch paorós com després de les eleccions de Solidaritat Catalana; perquè l'amor dels catalans a la seva terra té una amplitud derivada en l'acció conjunta de tots els seus representants.

En les eleccions d'ara, a Catalunya s'havia curat una malaltia, que significava grau de decrepitud de la opinió pública de tots els pobles, que es la imposició de les candidatures fetes desde'l poder; y per la voluntat del poble, davant de la corrent avassalladora de la opinió catalana, un govern fort, com may cap de tan fort n'haguem tingut a Espanya, va tenir d'anar reduint y limitant el govern l'acció del encasellat y aquells resquits que havien quedat abans de les eleccions, el dia de les eleccions caeren per descombrats per la onada popular de Catalunya.

Y ara, en aquestes eleccions, a mida que's parla menys de Catalunya, se van respectant menys els drets del poble; a mida que la opinió catalana parla més de partits, desde'l ministeri de la Governació's considera que s'ha reconquerit l'altíssim honor que significaria el portar la representació de Catalunya per a quedar-me ab la representació de La Bisbal. (Aplaudiments.)

Jo vos havia anunciat que vos explicaria, y que vos ho explicaria molt prompte, el procés intern de la Solidaritat Catalana; que vos explicaria pas per pas com aquell moviment que creyem d'amor y de fe, essent destruït per l'odi; com aquella conjunció fortíssima, que no podien destruir tots els enemics exteriors, va ésser impotent per a poder mantenir-se cohesionat, per les divisions y discòrdies que dintre d'ell sorgien. Però, després de pensarmhi molt, vaig creure que havia de fer el sacrifici d'aplanar aquesta conferència.

El que la fèrem, la Solidaritat, ells que en la constitució de la Solidaritat hi anem posant tota la nostra ànima y els que veçem en la Solidaritat realitat l'ideal de tota la nostra vida, la Solidaritat serà sempre per a nosaltres un record sacratíssim; serà un d'aquells re-

corts íntims que tindrem sempre dintre de nosaltres ab un respecte impondrable. Y en aquestes moments, en moments de lluita hi havia qui podia creure que la Solidaritat fer servir el record de la Solidaritat catalana per obtenir uns quants vots més, per fer caure alguna vena dels ulls, per posar en benefici nostre de manifest la veritat de lo que havia ocorregut, y vaig creure que havíem de sacrificar aquestes ventajetes que poguessim obtenir, que devíem sacrificar aquesta satisfacció personal dels que'n hem vist insultats y difamats y calumniats, en aros d'aquest record que no podíem fer servir may nosaltres per una cosa que semblés un benefici personal, o benefici del partit, y esperar a que passessin les eleccions, per creure que allavors no hi hauria benefici personal ni benefici de partit a obtenir, sinó que hi hauria una obra més gran que tot això, que es l'obra del restabliment de la veritat, sense que d'aquest restabliment de la veritat n'haguéssim d'obtenir cap benefici immediat. Al·lavors si que tindrè'l dever de ferho y aquest dever el compliré. (Aplaudiments.)

Afortunadament, senyors, no creyeu que'l efecte de la Solidaritat Catalana hagi desaparegut totalment a Catalunya. A Barcelona si que han desaparegut del tot, perquè a Barcelona va ser abans de començar a actuar el factor odi, que ha sigut el dissolvent de la Solidaritat Catalana y aquí hi havia les dures que han anat destilant de gota en gota y de raig en raig aquesta corrent d'odi que ha portat el desencantament al nostre poble.

Però hi ha molts districtes a Catalunya en que aquest esperit de Solidaritat encara manté viu, y en què's lliura ab la bandera de la Solidaritat Catalana, en que'l sentit de patriotisme per Catalunya es tan viu avuy com era viu tres anys enrera, en que les mateixes esperances y les mateixes il·lusions que hi havia allavors encara avuy hi son.

Hi ha altres districtes, que seran la base dels candidats encasellats que surtin triomfants a Catalunya, en que tampoch l'esperit de Solidaritat hi ha mort; lo que ha mort ha sigut la fe en l'acció parlamentària. En molts districtes les discòrdies de la Solidaritat han produït un desengany a n'els qui no tenen un patriotisme extraordinariament intens, a n'els qui no son temperaments optimistes, els quals han rebut la impressió de que ha fracassat l'esforç de les eleccions dimes, que no val la pena de fer-ne més. Però, que jo us deig que l'esforç de les eleccions dimes no s'havia obtingut, per les discòrdies interiors en la conjunció de Solidaritat Catalana, tots els resultats que'l nostre poble en aquell moviment hi havia xifrat, no valia la pena d'exposar-se ab el governador civil, ni exposar-se a tenir un disgust y de negar un favor a un que li demanava que votés de determinada manera; encic això no tracionava absolutament les seves conviccions, que no feya més que declarar la tristesa que li havia produït el nostre fracàs, que no feya més que declarar el pesimisme davant d'una lluita electoral en que tornaven a aparèixer els partits en primer terme y en el que quedava molt arrelada en el conjunt de Catalunya l'afirmació de la personalitat catalana.

Jo voldria que d'aquest factor del pesimisme, que serà la base del triomf de bastants dels candidats encasellats a Catalunya, se'n fes ben bé càrrec el govern que avuy regira els assumptes d'Espanya y li donés força y dignitat. Crec que's farien càrrec el senyor Canalejas de que'l fet de que surtin diputats ministerials a Catalunya no vol dir que'l català hagi deixat d'estimar a la seva terra; no vol dir que pot prescindir absolutament de la resolució del problema plantejat a Catalunya; no vol dir que'l català esdeguen disposats a deixarnos ofendres, a deixarnos sacrificar, a deixarnos ferir en lo que més estimem tots nosaltres: en nostra personalitat col·lectiva.

Es ben al contrari. Jo crech que el problema català va agravant a mida que vagi essent si un dia ho es encara més que avuy, que vagi essent més intensa l'acció del encasellat oficial a Catalunya; perquè les eleccions de aquestes districtes son eleccions de pesimisme y son eleccions d'hipocresia. El mateix català, l'amor dels catalans a Catalunya, que per desgracia no hem pogut mantenir en una ació normal, pacífica, fecundant, de resultats positius, subsisteix per esclatar en moviment de protesta, de revolta y de perturbació.

May el problema català hagi sigut tan poch paorós com després de les eleccions de Solidaritat Catalana; perquè l'amor dels catalans a la seva terra té una amplitud derivada en l'acció conjunta de tots els seus representants.

En les eleccions d'ara, a Catalunya s'havia curat una malaltia, que significava grau de decrepitud de la opinió pública de tots els pobles, que es la imposició de les candidatures fetes desde'l poder; y per la voluntat del poble, davant de la corrent avassalladora de la opinió catalana, un govern fort, com may cap de tan fort n'haguem tingut a Espanya, va tenir d'anar reduint y limitant el govern l'acció del encasellat y aquells resquits que havien quedat abans de les eleccions, el dia de les eleccions caeren per descombrats per la onada popular de Catalunya.

Y ara, en aquestes eleccions, a mida que's parla menys de Catalunya, se van respectant menys els drets del poble; a mida que la opinió catalana parla més de partits, desde'l ministeri de la Governació's considera que s'ha reconquerit l'altíssim honor que significaria el portar la representació de Catalunya per a quedar-me ab la representació de La Bisbal. (Aplaudiments.)

Jo vos havia anunciat que vos explicaria, y que vos ho explicaria molt prompte, el procés intern de la Solidaritat Catalana; que vos explicaria pas per pas com aquell moviment que creyem d'amor y de fe, essent destruït per l'odi; com aquella conjunció fortíssima, que no podien destruir tots els enemics exteriors, va ésser impotent per a poder mantenir-se cohesionat, per les divisions y discòrdies que dintre d'ell sorgien. Però, després de pensarmhi molt, vaig creure que havia de fer el sacrifici d'aplanar aquesta conferència.

El que la fèrem, la Solidaritat, ells que en la constitució de la Solidaritat hi anem posant tota la nostra ànima y els que veçem en la Solidaritat realitat l'ideal de tota la nostra vida, la Solidaritat serà sempre per a nosaltres un record sacratíssim; serà un d'aquells re-

corts íntims que tindrem sempre dintre de nosaltres ab un respecte impondrable. Y en aquestes moments, en moments de lluita hi havia qui podia creure que la Solidaritat fer servir el record de la Solidaritat catalana per obtenir uns quants vots més, per fer caure alguna vena dels ulls, per posar en benefici nostre de manifest la veritat de lo que havia ocorregut, y vaig creure que havíem de sacrificar aquestes ventajetes que poguessim obtenir, que devíem sacrificar aquesta satisfacció personal dels que'n hem vist insultats y difamats y calumniats, en aros d'aquest record que no podíem fer servir may nosaltres per una cosa que semblés un benefici personal, o benefici del partit, y esperar a que passessin les eleccions, per creure que allavors no hi hauria benefici personal ni benefici de partit a obtenir, sinó que hi hauria una obra més gran que tot això, que es l'obra del restabliment de la veritat, sense que d'aquest restabliment de la veritat n'haguéssim d'obtenir cap benefici immediat. Al·lavors si que tindrè'l dever de ferho y aquest dever el compliré. (Aplaudiments.)

Afortunadament, senyors, no creyeu que'l efecte de la Solidaritat Catalana hagi desaparegut totalment a Catalunya. A Barcelona si que han desaparegut del tot, perquè a Barcelona va ser abans de començar a actuar el factor odi, que ha sigut el dissolvent de la Solidaritat Catalana y aquí hi havia les dures que han anat destilant de gota en gota y de raig en raig aquesta corrent d'odi que ha portat el desencantament al nostre poble.

Però hi ha molts districtes a Catalunya en que aquest esperit de Solidaritat encara manté viu, y en què's lliura ab la bandera de la Solidaritat Catalana, en que'l sentit de patriotisme per Catalunya es tan viu avuy com era viu tres anys enrera, en que les mateixes esperances y les mateixes il·lusions que hi havia allavors encara avuy hi son.

Hi ha altres districtes, que seran la base dels candidats encasellats que surtin triomfants a Catalunya, en que tampoch l'esperit de Solidaritat hi ha mort; lo que ha mort ha sigut la fe en l'acció parlamentària. En molts districtes les discòrdies de la Solidaritat han produït un desengany a n'els qui no tenen un patriotisme extraordinariament intens, a n'els qui no son temperaments optimistes, els quals han rebut la impressió de que ha fracassat l'esforç de les eleccions dimes, que no val la pena de fer-ne més. Però, que jo us deig que l'esforç de les eleccions dimes no s'havia obtingut, per les discòrdies interiors en la conjunció de Solidaritat Catalana, tots els resultats que'l nostre poble en aquell moviment hi havia xifrat, no valia la pena d'exposar-se ab el governador civil, ni exposar-se a tenir un disgust y de negar un favor a un que li demanava que votés de determinada manera; encic això no tracionava absolutament les seves conviccions, que no feya més que declarar la tristesa que li havia produït el nostre fracàs, que no feya més que declarar el pesimisme davant d'una lluita electoral en que tornaven a aparèixer els partits en primer terme y en el que quedava molt arrelada en el conjunt de Catalunya l'afirmació de la personalitat catalana.

Jo voldria que d'aquest factor del pesimisme, que serà la base del triomf de bastants dels candidats encasellats a Catalunya, se'n fes ben bé càrrec el govern que avuy regira els assumptes d'Espanya y li donés força y dignitat. Crec que's farien càrrec el senyor Canalejas de que'l fet de que surtin diputats ministerials a Catalunya no vol dir que'l català hagi deixat d'estimar a la seva terra; no vol dir que pot prescindir absolutament de la resolució del problema plantejat a Catalunya; no vol dir que'l català esdeguen disposats a deixarnos ofendres, a deixarnos sacrificar, a deixarnos ferir en lo que més estimem tots nosaltres: en nostra personalitat col·lectiva.

Es ben al contrari. Jo crech que el problema català va agravant a mida que vagi essent si un dia ho es encara més que avuy, que vagi essent més intensa l'acció del encasellat oficial a Catalunya; perquè les eleccions de aquestes districtes son eleccions de pesimisme y son eleccions d'hipocresia. El mateix català, l'amor dels catalans a Catalunya, que per desgracia no hem pogut mantenir en una ació normal, pacífica, fecundant, de resultats positius, subsisteix per esclatar en moviment de protesta, de revolta y de perturbació.

May el problema català hagi sigut tan poch paorós com després de les eleccions de Solidaritat Catalana; perquè l'amor dels catalans a la seva terra té una amplitud derivada en l'acció conjunta de tots els seus representants.

de la nostra personalitat, perquè nosaltres poguessim donarnos els grans de cultura y de progrés de que asinin dignes; aquella afirmació nostra de que no vollem esperar de l'acció protectora de l'Estat la nostra felicitat, sinó que vollem el dret de procurarnos-la, en gran part pel nostre propi esforç, ha tingut ressò, y n'essó esplendorós, en altres regions d'Espanya. Jo he de anunciar-vos que a la regió gallega aquesta vegada, en aquestes eleccions, en una pla de districtes semblant a la nostra, Catalunya del 1907. Hi ha una pla de districtes de Galicia en que republicans y carlins, pobres y rics, van reconcentrar aquells pobles ab la afirmació primordial del patriotisme gallego y en tots, al fortíssim les seves prediques, els parlens de Catalunya y els diuen que Catalunya ha sigut la seva mestra, y els diuen que s'han d'emular en Catalunya. Y jo vos deig a tots vossaltres, catalans del cor: fenseu que la mida del vostre esforç no deu lograseu tan sols per lo que fassi referencia als interessos directes d'aquestes eleccions, als resultats que hagin de donar per dintre de Catalunya; penseu vossaltres que fora de Catalunya, els que'n estimen, els que'n volen seguir, els que volen ajudaros graduar la mida del patriotisme català pel nombre de diputats que surtin per Catalunya ab la afirmació solidaria, pura, netament regionalista de Catalunya. (Molt bé. Aplaudiments.)

En el fracàs de la Solidaritat Catalana jo lamento principalment un aspecte, que es haver perdut un moment únic per a fer una gran obra d'educació en el nostre poble. El nostre poble havia deixat revelar les seves aptituds de poble de govern, y lo que caracterizava els majors graus d'apetit d'un poble per a governar a si mateix es l'optimisme, es la fe, es la confiança. Els pobles més corcats son aquells homs més mormola y més se difama; els pobles més sans son aquells en que la mortuoració y la difamació es quasi desconeguda. (Aplaudiments.)

Jo no crech, senyors, que ni els polítics, ni els jutges, ni els alcaldes del Anglaterra, siguin individualment millors que'l polítics y els jutges y els alcaldes de la nostra terra. Però jo sé que allí hi ha un poble que té fe en la integritat, en la lleialtat, en el patriotisme dels qui el regiren; y que té les orelles més menys ben disposades per a recollir les alabances que les orelles y que no tolera, ataca y se prepara a matar ab mals ulls al qui difama si abans no ha demostrat que en la difamació son veritats lo que diu. Y en un ambient aixís els homes dolents se tornen bons, y en un ambient contrari com el que hem vingut sufrint durant sigles aquí a Catalunya, els homes bons se tornen dolents y els que no poden tornar-se dolents se'n van a casa seva. (Molt bé.)

En la vida pública, per als qui hi van honradament, la satisfacció més petita que se'ls ha de concedir es el respecte y la consideració dels seus concitadans. El fer obra de destrucció d'aquest respecte, d'aquesta consideració, d'aquesta bona fe establerta davant de l'ac-

tuat dels altres, es fer una obra de petició terrible del poble, es fer una obra d'enterrament del poble; es privar al poble dels homes abnegats que'l regeixen; es privar al poble de l'apetit de regressar a si mateix. (Aplaudiments.)

Aquí hem hagut de veure tots plegats que per servir un interès de grup, que per servir un interès de capella, s'propagaven afirmacions

NOTICIES DE BARCELONA

El temps ahir va ser del tot variable, vegetant el cel tan aviat com nuvolós i en alguns moments fent sol i plouent a la rogada.

A la tarda fons, entre un ruixat espès i fort, van ressonar alguns trons.

Per Gramofons, disques, dobles, Odeon, Fonotipia i Jumbo. C. Santa Agnà, 21.

Ahí a la tarda va tenir lloc, als tallers que senyors Ribas Pradell tenen a la carretera de Ribes, l'acte de col·locar per primera vegada la bandera espanyola al primer edifici-escuela que dita casa acaba de construir per encàrrec dels Centres Hispà-Marroquins i destinada al Rf per espanyolitzar aquells habitants.

La casa desmuntada de fusta ha estat construïda pels senyors Ribas Pradell segons plans traçats per l'enginyer don Salvador Corbella i està formada per un cos de baixos i primer pis ab galeria exterior circular, que servirà per habitació de la família del mestre, i un pabelló posterior d'uns 25 metres quadrats (5 per 5), que serà la part destinada a escola.

A la solennitat hi assistiren els representants del Centre Hispà-Marroquí, del governador civil i de l'autoritat de Marina, de diverses corporacions econòmiques i els kaidis marroquins que actualment són els nostres hostes.

La música del regiment de Alcantara va amenitzar l'acte amb varies peces del seu repertori i la Marxa Real al moment d'issir la bandera.

Al pabelló-escuela, adornat amb plantes i banderes espanyoles i regionals de Catalunya, se va servir un lunch als invitats, que la casa Pince va cuidar de que fos abundant i tractat.

El senyor Ramos, del Centre Hispà-Marroquí de Barcelona, elogia, en un petit discurs, a la casa Ribas pel gust i exactitud ab que havia complert l'encàrrec de la construcció, pateuissint el desig dels Centres Hispà-Marroquins de veure les relacions comercials entre Espanya i el Marroquí.

El senyor Ribas, on nom de la casa constructora, agrai l'assistència als invitats, i van ferse votos per la compenetració d'Espanya i aquell territori africà.

Es tal la resistència de la llampara elèctrica de filament mès marca A. E. G., que en les fàbriques de grans trepalladors es fa única que pot utilitzar. Demaneu en totes parts. A. E. G. Thomson-Houston Iberica. Barcelona.

A Hostafranchs, carrer del Consell de Cent, núm. 69, hi està instal·lada la Institució carolíngia social per obreres de aquella barriada, ahont s'hi donen classes de Doctrina, llegir, escriptura, cosir i confecció de roba blanca i de colors, labors especials ab totes els útils necessaris. Hi assisteixen 300 obreres, i 84 tenen sol·licitat l'ingrés. Hi ha Germanat per aussis en cas de malaltia, secretariat escolar i Caixa d'estalvis i dotal.

Reben donatius i subscripcions el director de la Institució, Mossen Joaquim Nubola, Passatge de la Diputació, 12, el doctor don Ramón Balcells, Pbre., Passatge Permanyer, 12.

Vida de Sant Josep Oriol pel capítol Dr. Balcells, Complejisme i interessant. Principals llibreries.

La Subsecretaria del ministeri d'Instrucció pública i Belles Arts ha disposat

que els vocals de la Junta Municipal de primera ensenya, en virtut d'existir a Barcelona Delegació regia, podran usar en els actes oficials les insígnies que ostenten els vocals de la Junta Provincial d'Instrucció pública.

Sportmen's Park. Diumenges i festius, tarda i nit, Sardanes.

Al canó de la iglesia de Sant Pere ha conret matrimoni nostre bon amic i ferma catalanista en Joaquim Barres ab la distingida i bella senyoreta Na Dolores Boixader, filla del comerciant de cotons don Angel Boixader. Ha beneït la unió el reverent Mossen Angel Garriga, rector de Sardanyola.

Rebin els novells esposos la nostra enhorabona i sigals el nou estat una inabarcable joia.

Raimon (auch de raïm sens alcohol), millor que caldo o list en dengue, tifus, etc.

El capità general ha aprovat la sentència de sis mesos d'arrest militar imposada a un soldat de cassadors de Mérida per insult d'obra a superior, i la de dos mesos d'arrest a un sargent per abus d'autoritat.

Vinsy Olla Castell del Remy, Cucurulla 5

El cabó municipal d'Horta senyor Callego i el subcabó senyor Oliveras van consegut deturar un cavall desbocat que, tirant un carro, passava per la plaça del Mercat. El carreter, Pere Mallofà, de 40 anys, va lluitar-se aixís d'una desgracia segura.

Aigües medicinals Cestona, Girona, 3.

Va ser curada al dispensari del carrer del Rosal una nena de 14 mesos, vehina de Can Junys, que presentava evidents senyals d'intoxicació per haver donat sa mare una cullerada de petroli, creient que així li curaria les engines.

Nelot V. els barrets de Pansinà y de palla ab el trobina. En tres minuts queden com nous sense perdre la seva bona forma. (Droga, 40 céntes).

Ab objecte de facilitar l'assistència a les fires i festes que en la ciutat de Figueres se celebraran ab motiu de la Invençió de la Santa Creu, la Companyia dels ferrocarrils de Madrid a Saragossa i a Alcantara ha acordat establir un servei especial de viatgers, ab bitllets d'anada i tornada de segona i tercera classes, a preus reduïts, per a Catalunya, entre d'elles, Barcelona, Matarró, Arenys, Girona, Flaçà y Portbou.

La expedició de dits bitllets tindrà lloch desde'l 2 al 7 inclusiu del present mes, servant per tornar desde'l 3 al 9 del mateix mes.

Mares y dides sense llet. Discos Callo.

Se'n prega la inserció: En la vista de la causa instruida contra don Francesc Guàrdia y Cardona per l'acusació de fur, formulada per l'amo de la carboneria del carrer de Ausas March, 51, el fiscal ha retirat l'acusació per estimarse sense cap valor. En sa conseqüència, el tribunal ha declarat ignocent a l'acusat.

El desequilibri nerviós, la neurastenia, histerisme, debilitat anèmia y desconfiança de la vida, se curen ab el Dinamogeno. Saiz de Carlos.

A Riudarenes (La Selva) s'hi celebrará fira demà, diàluns.

Yodófero. Escrofisme, Raquitisme.

En la Secretaria de Cambra s'han rebut els següents donatius per als temples incendiats.

Del Rvnt. don Andreu Calvet, beneficiat de Santa Maria de Gracia, 1 càixer ab culletera y canelletes de plata per la parroquia de Sant Joan de Gracia.

Del Rvnt. don Salvador Samaranch, per la parroquia de Santa Madrona, 2 corporals, 1 àmit y 4 lavabos.

De les senyorettes Filles de Maria de la ciutat de Terrassa, 2 casulles, 3 albes, 10 estoballes, 116 lavabos, 74 purificadors, 4 roquets, 2 sobrepeccos, 47 corporals, 35 àmits, 85 palles, 1 missal, 7 cintes per àmit, 2 culleteres ab cintes, 2 cintes soltes, 2 palis, 1 capeta para copys y 2 puntes soltes.

En metachil: don Agustí Borrell, 25 pessetes.

Per les festes de Sant Josep Oriol s'han rebut: de don Agustí Borrell, 10 pessetes; d'un devot del Sant, 5; reverent J. M. pbr., 5; un sacerdot, 10.

«Bombes». Ramón Puigjaner.

Al Montepío de Santa Madrona tingué lloch la constitució de la Junta d'Obreres que ha d'actuar en representació d'aquestes en el Patronat per les obres de l'agulla, resultant elegides:

Presidenta, Rita Oliveres (cotillera); vicepresidenta, Isabel Ferrera (sastressa); secretaria, Felisa Escudero (labor de adorno); vissecretaria, Aurora Cuspinera (brodadora); tesorera, Dolores Cabezas (planadora); vocals, Mercè Espert (modista), Maria Campmany (modista de sombreros), Teresina Solernon (cusidora de blanch), Josefina Sagüé (sastressa).

Una volta presa possessió dels seus càrrecs el doctor don Ildefonso Gatell, ab la seva eloqüent paraula plena de paternal afecte, felicità a les joves obreres concordes per al compliment del càrrec per a que se les havia designat, y la presidenta de la Junta Directiva, senyora Monserdà de Macià, els parlà extensament sobre les projectes que s'anaven a portar a cap y de la cooperació que'l Patronat esperava d'elles.

Aixecada la sessió les senyores conversaven afectuosament ab les obreres, després d'unes paraules de felicitat y de desitjos per al bon desenvolupament de les seves habilitats per donar y rebre la feina; quals obres han sigut generosament costejades pel conegut comerciant don Josep de Monegal.

Per les festes. Venda de bombes elèctriques incandescents blanques y en colors. Preus econòmics. Diagonal, número 458, baixos.

La Camelia Guarró cura la calvicie.

No confondre vimes ab els mobles de joia esmalat. F. P. Gracia, 115.

«Enofosofes» és el reconstituent indispensable para tota convalescència. Centre d'esp. cífics. A. Serra, Pelayo, 9.

La Biblioteca Popular para la Dona instal·lada en son nou hostatge, Elhabet, 12, ens comunica que avuy, diumenge, a dos quarts de cinch en punt de la tarda, se celebrará la rifa de figurins que tots els primers diumenges de mes se efectua entre les seves associades.

«Vesubius». La patinetatj varmiol por bano de toci marko, estas la pley bonaj.—Pere Riera. R. Catalunya, 29, xanfra Diputació.

Avuy, diumenge, al vespre, tindrà lloch en el Palau de la Música Catalana, el primer concert per l'Orquesta Sinfónica de Madrid, que dirigex el mestre Arbós. Heusquí el programa que interpretará:

Freischütz, obertura, Weber; «Cephalote and Procris», Grevy; «Els Preludis», Liszt; «Quarta simfonia», Beethoven; «Els murmuris de la selva», Wagner;

«Els encants del Divendres Santo»; «Mestres Cantares», preludi del tercer acte; vals; marxa.

La orquesta arribará a Barcelona avuy, a les vuit del matí, per la estació de França.

«Per què venen més lampares als que les d'altres marques? Perque son més econòmiques y duren més.

—Estomach Vichy St. Louis. Ronyons.

—Contra la febre tifóidea «Vi Pinedos».

—Primera manufactura Espanyola de Segella, Gravales, Plaques, Retuls. Successors E. Bossi, Plaça Royal, 14, Rbla. Centre, 31.

Avuy, dia primer de maig, s'obrirá, a les sales d'exposició de la casa Reig del passeig de Gracia, una exposició de miniatures al crestatl, reproduint obres dels més grans autors.

Se tracia d'una manifestació artística, de la senyoreta Ferrer Jové, graciosa concuradora d'aquest difícil art, un xich delicat avuy.

«Bombes». Ramón Puigjaner.

Es arribada a Barcelona la gentilsima Reina de la festa dels Jochs Florals. Na Teresa Alcover y Sureda, acompanyada de son pare'l diputat provincial mallorquí don Josep Alcover.

BADALONA.—El Centre de Nostra Senyora de Montserrat avuy, diumenge, dia primer de maig, festiu de la Verga de Montserrat, obsequiará a sa Patrona ab distintes actes.

L'estrenyiment que tantes y tan greus malalties produeix, se cura ab l'ús dels Grains de Vals purgants, laxants y depurats. Doss, un o dos grans al sopar. Venda farmacies y c. especis.

No deixareu enganyar ab falses denominacions de Vichy. Exigiu les autèntiques aigües minerals de Vichy.—Exat embolletades: Vichy-Hopital (estomach), Vichy-Celestins (ronyons), Vichy-Grande Grille (figes).

Noticies necrològiques

Ha mort en aquesta ciutat, després de haver rebut els Sants Sacraments i la Benedicció Apostòlica, el neta Ignasi Maria Mallol y Suazo, el qual, per les seves dots naturals havia infundit falgues esperances als seus pares, germans, avia y demés parents, que ploraven avuy la seva mort.

A tots aquests acompanyem en la seva pena y desitgem que la serveixi de consol en la seva aflicció el record de les virtuts del tendre jove que sens dubte desde'l cel està pregant per ells.

Espectacles

TEATRE PRINCIPAL.—Avuy, diumenge, gran sessió musical de onze a tres.—1.001 metres de pel·lona, 12 a 3 aurodon, 2.—Secció de dos quarts de quatre a dos quarts de not, y de dos quarts de not a dos quarts d'alt.—A l'alternativa les nobles aradeses de la 1. a, 2. a, 3. a, 4. a, 5. a, 6. a, 7. a, 8. a, 9. a, 10. a, 11. a, 12. a, 13. a, 14. a, 15. a, 16. a, 17. a, 18. a, 19. a, 20. a, 21. a, 22. a, 23. a, 24. a, 25. a, 26. a, 27. a, 28. a, 29. a, 30. a, 31. a, 32. a, 33. a, 34. a, 35. a, 36. a, 37. a, 38. a, 39. a, 40. a, 41. a, 42. a, 43. a, 44. a, 45. a, 46. a, 47. a, 48. a, 49. a, 50. a, 51. a, 52. a, 53. a, 54. a, 55. a, 56. a, 57. a, 58. a, 59. a, 60. a, 61. a, 62. a, 63. a, 64. a, 65. a, 66. a, 67. a, 68. a, 69. a, 70. a, 71. a, 72. a, 73. a, 74. a, 75. a, 76. a, 77. a, 78. a, 79. a, 80. a, 81. a, 82. a, 83. a, 84. a, 85. a, 86. a, 87. a, 88. a, 89. a, 90. a, 91. a, 92. a, 93. a, 94. a, 95. a, 96. a, 97. a, 98. a, 99. a, 100. a, 101. a, 102. a, 103. a, 104. a, 105. a, 106. a, 107. a, 108. a, 109. a, 110. a, 111. a, 112. a, 113. a, 114. a, 115. a, 116. a, 117. a, 118. a, 119. a, 120. a, 121. a, 122. a, 123. a, 124. a, 125. a, 126. a, 127. a, 128. a, 129. a, 130. a, 131. a, 132. a, 133. a, 134. a, 135. a, 136. a, 137. a, 138. a, 139. a, 140. a, 141. a, 142. a, 143. a, 144. a, 145. a, 146. a, 147. a, 148. a, 149. a, 150. a, 151. a, 152. a, 153. a, 154. a, 155. a, 156. a, 157. a, 158. a, 159. a, 160. a, 161. a, 162. a, 163. a, 164. a, 165. a, 166. a, 167. a, 168. a, 169. a, 170. a, 171. a, 172. a, 173. a, 174. a, 175. a, 176. a, 177. a, 178. a, 179. a, 180. a, 181. a, 182. a, 183. a, 184. a, 185. a, 186. a, 187. a, 188. a, 189. a, 190. a, 191. a, 192. a, 193. a, 194. a, 195. a, 196. a, 197. a, 198. a, 199. a, 200. a, 201. a, 202. a, 203. a, 204. a, 205. a, 206. a, 207. a, 208. a, 209. a, 210. a, 211. a, 212. a, 213. a, 214. a, 215. a, 216. a, 217. a, 218. a, 219. a, 220. a, 221. a, 222. a, 223. a, 224. a, 225. a, 226. a, 227. a, 228. a, 229. a, 230. a, 231. a, 232. a, 233. a, 234. a, 235. a, 236. a, 237. a, 238. a, 239. a, 240. a, 241. a, 242. a, 243. a, 244. a, 245. a, 246. a, 247. a, 248. a, 249. a, 250. a, 251. a, 252. a, 253. a, 254. a, 255. a, 256. a, 257. a, 258. a, 259. a, 260. a, 261. a, 262. a, 263. a, 264. a, 265. a, 266. a, 267. a, 268. a, 269. a, 270. a, 271. a, 272. a, 273. a, 274. a, 275. a, 276. a, 277. a, 278. a, 279. a, 280. a, 281. a, 282. a, 283. a, 284. a, 285. a, 286. a, 287. a, 288. a, 289. a, 290. a, 291. a, 292. a, 293. a, 294. a, 295. a, 296. a, 297. a, 298. a, 299. a, 300. a, 301. a, 302. a, 303. a, 304. a, 305. a, 306. a, 307. a, 308. a, 309. a, 310. a, 311. a, 312. a, 313. a, 314. a, 315. a, 316. a, 317. a, 318. a, 319. a, 320. a, 321. a, 322. a, 323. a, 324. a, 325. a, 326. a, 327. a, 328. a, 329. a, 330. a, 331. a, 332. a, 333. a, 334. a, 335. a, 336. a, 337. a, 338. a, 339. a, 340. a, 341. a, 342. a, 343. a, 344. a, 345. a, 346. a, 347. a, 348. a, 349. a, 350. a, 351. a, 352. a, 353. a, 354. a, 355. a, 356. a, 357. a, 358. a, 359. a, 360. a, 361. a, 362. a, 363. a, 364. a, 365. a, 366. a, 367. a, 368. a, 369. a, 370. a, 371. a, 372. a, 373. a, 374. a, 375. a, 376. a, 377. a, 378. a, 379. a, 380. a, 381. a, 382. a, 383. a, 384. a, 385. a, 386. a, 387. a, 388. a, 389. a, 390. a, 391. a, 392. a, 393. a, 394. a, 395. a, 396. a, 397. a, 398. a, 399. a, 400. a, 401. a, 402. a, 403. a, 404. a, 405. a, 406. a, 407. a, 408. a, 409. a, 410. a, 411. a, 412. a, 413. a, 414. a, 415. a, 416. a, 417. a, 418. a, 419. a, 420. a, 421. a, 422. a, 423. a, 424. a, 425. a, 426. a, 427. a, 428. a, 429. a, 430. a, 431. a, 432. a, 433. a, 434. a, 435. a, 436. a, 437. a, 438. a, 439. a, 440. a, 441. a, 442. a, 443. a, 444. a, 445. a, 446. a, 447. a, 448. a, 449. a, 450. a, 451. a, 452. a, 453. a, 454. a, 455. a, 456. a, 457. a, 458. a, 459. a, 460. a, 461. a, 462. a, 463. a, 464. a, 465. a, 466. a, 467. a, 468. a, 469. a, 470. a, 471. a, 472. a, 473. a, 474. a, 475. a, 476. a, 477. a, 478. a, 479. a, 480. a, 481. a, 482. a, 483. a, 484. a, 485. a, 486. a, 487. a, 488. a, 489. a, 490. a, 491. a, 492. a, 493. a, 494. a, 495. a, 496. a, 497. a, 498. a, 499. a, 500. a, 501. a, 502. a, 503. a, 504. a, 505. a, 506. a, 507. a, 508. a, 509. a, 510. a, 511. a, 512. a, 513. a, 514. a, 515. a, 516. a, 517. a, 518. a, 519. a, 520. a, 521. a, 522. a, 523. a, 524. a, 525. a, 526. a, 527. a, 528. a, 529. a, 530. a, 531. a, 532. a, 533. a, 534. a, 535. a, 536. a, 537. a, 538. a, 539. a, 540. a, 541. a, 542. a, 543. a, 544. a, 545. a, 546. a, 547. a, 548. a, 549. a, 550. a, 551. a, 552. a, 553. a, 554. a, 555. a, 556. a, 557. a, 558. a, 559. a, 560. a, 561. a, 562. a, 563. a, 564. a, 565. a, 566. a, 567. a, 568. a, 569. a, 570. a, 571. a, 572. a, 573. a, 574. a, 575. a, 576. a, 577. a, 578. a, 579. a, 580. a, 581. a, 582. a, 583. a, 584. a, 585. a, 586. a, 587. a, 588. a, 589. a, 590. a, 591. a, 592. a, 593. a, 594. a, 595. a, 596. a, 597. a, 598. a, 599. a, 600. a, 601. a, 602. a, 603. a, 604. a, 605. a, 606. a, 607. a, 608. a, 609. a, 610. a, 611. a, 612. a, 613. a, 614. a, 615. a, 616. a, 617. a, 618. a, 619. a, 620. a, 621. a, 622. a, 623. a, 624. a, 625. a, 626. a, 627. a, 628. a, 629. a, 630. a, 631. a, 632. a, 633. a, 634. a, 635. a, 636. a, 637. a, 638. a, 639. a, 640. a, 641. a, 642. a, 643. a, 644. a, 645. a, 646. a, 647. a, 648. a, 649. a, 650. a, 651. a, 652. a, 653. a, 654. a, 655. a, 656. a, 657. a, 658. a, 659. a, 660. a, 661. a, 662. a, 663. a, 664. a, 665. a, 666. a, 667. a, 668. a, 669. a, 670. a, 671. a, 672. a, 673. a, 674. a, 675. a, 676. a, 677. a, 678. a, 679. a, 680. a, 681. a, 682. a, 683. a, 684. a, 685. a, 686. a, 687. a, 688. a, 689. a, 690. a, 691. a, 692. a, 693. a, 694. a, 695. a, 696. a, 697. a, 698. a, 699. a, 700. a, 701. a, 702. a, 703. a, 704. a, 705. a, 706. a, 707. a, 708. a, 709. a, 710. a, 711. a, 712. a, 713. a, 714. a, 715. a, 716. a, 717. a, 718. a, 719. a, 720. a, 721. a, 722. a, 723. a, 724. a, 725. a, 726. a, 727. a, 728. a, 729. a, 730. a, 731. a, 732. a, 733. a, 734. a, 735. a, 736. a, 737. a, 738. a, 739. a, 740. a, 741. a, 742. a, 743. a, 744. a, 745. a, 746. a, 747. a, 748. a, 749. a, 750. a, 751. a, 752. a, 753. a, 754. a, 755. a, 756. a, 757. a, 758. a, 759. a, 760. a, 761. a, 762. a, 763. a, 764. a, 765. a, 766. a, 767. a, 768. a, 769. a, 770. a, 771. a, 772. a, 773. a, 774. a, 775. a, 776. a, 777. a, 778. a, 779. a, 780. a, 781. a, 782. a, 783. a, 784. a, 785. a, 786. a, 787. a, 788. a, 789. a, 790. a, 791. a, 792. a, 793. a, 794. a, 795. a, 796. a, 797. a, 798. a, 799. a, 800. a, 801. a, 802. a, 803. a, 804. a, 805. a, 806. a, 807. a, 808. a, 809. a, 810. a, 811. a, 812. a, 813. a, 814. a, 815. a, 816. a, 817. a, 818. a, 819. a, 820. a, 821. a, 822. a, 823. a, 824. a, 825. a, 826. a, 827. a, 828. a, 829. a, 830. a, 831. a, 832. a, 833. a, 834. a, 835. a, 836. a, 837. a, 838. a, 839. a, 840. a, 841. a, 842. a, 843. a, 844. a, 845. a, 846. a, 847. a, 848. a, 849. a, 850. a, 851. a, 852. a, 853. a, 854. a, 855. a, 856. a, 857. a, 858. a, 859. a, 860. a, 861. a, 862. a, 863. a, 864. a, 865. a, 866. a, 867. a, 868. a, 869. a, 870. a, 871. a, 872. a, 873. a, 874. a, 875. a, 876. a, 877. a, 878. a, 879. a, 880. a, 881. a, 882. a, 883. a, 884. a, 885. a, 886. a, 887. a, 888. a, 889. a, 890. a, 891. a, 892. a, 893. a, 894. a, 895. a, 896. a, 897. a, 898. a, 899. a, 900. a, 901. a, 902. a, 903. a, 904. a, 905. a, 906. a, 907. a, 908. a, 909. a, 910. a, 911. a, 912. a, 913. a, 914. a, 915. a, 916. a, 917. a, 918. a, 919. a, 920. a, 921. a, 922. a, 923. a, 924. a, 925. a, 926.